

ולבן משה היה יודע לסדר את סדרו ובונו מכל בני הרים. בשצחורה לאריך - האריך. לקצאר - קצאר. כמו שבארנו, בדבר ט אל נא רפא נא לה. שנינו, מי שמאיריך בחפלתו ומעין בה, בסוף בא לידי כאב לב. וشنינו, מי שמאיריך בהפלותו, מאריכים ימי.

וסוד הדבר - מי שמאיריך במוקם שאיריך לקצאר בא לידי כאב לב, איזה לב? זהו שבחות, (משל ט) וטוב לב משטה תמיד. משום שהוא מקום שאיריך לקצאר ולא להאריך בו, שהרי הכל עוד להמעלה, ואיריך שלא להמשיכו, לקשר אותו בקשר של מעלה ללא אריכות, שהיה הפל אחיד ביחס אחד. וכך וינו שנקשר באחד, או אין צורך להאריך בארכו ולהתמנן בתחנונים. וכשמאיריך בארכו במוקום שאיריך, הקדוש ברוך הוא מקבל הפלתו, וזהו פבדו של הקדוש ברוך הוא, משום שישוד התפללה קשור קשות ומרבה ברכות למעלה ולמטה.

בתוך היכל הזה קימת נקודה אחת נסתרת, והקודה זו היא רום לכבול רום אחרית עליונה. וכשזורה רום ברום, או נוכחות זו בזו הן אחת ורבבות אחת. ונרבבות זו בזו להיות אחת, כמו העז הזה שמרפיבים זה בזה והם אחד, מין במין. או למי שמרפיב מין בשאיינו מינו, כמו אותם בני אהרן שרצו להרפיב עז באחר שאננו מינו.

ומי שמרפיב מין במין, יודע לקשר קשר בקשרו, היכל ביהילו, דרגה ברגמה - לזה יש חלק בעולם הבא, כמו שבארנו, וכן שלמות הכל.

ולכן זהה שלמות הכל. וכד אשקלים

יעל דא, משה היה ידע לסירה סהורה דמאריה מכל בני עולם, כד אצטראיך לארכא, ארכיך. לקצאר, קצאר. כמה דאoki מנא, (במדבר יב) אל נא רפא נא לה. תנין, מאן דאריך בצלותיה ויסתכל ביה, לטז אטא לידי כאב לב. ותגין, מאן דאריך בצלותיה, יורכו יומוי.

ונזא דמלה, מאן דאריך באתר דכען לקצאר, אתי לידי כאב לב, מאן לב. דא הויא דכטיב, (משל ט) וטוב לב משטה תמיד. בגין דאיו אתר דכען לקצאר, ולא לארכא ביה, דהא כלא קאים לעילא, וביעי דלא לאמשכא ליה, לקשרא ליה בקשורה דלעילא, בלא אריכו למחיי כלא (דף ר"ס ע"א) חד ביחס חד. ובזין דאתקשר בחד, כדין לא בעי לארכא בארכיו, וילא חננא בתחנוני. וכד ארכיך בארכיו, באתר דאצטראיך, קדשא בריך הויא קביל צלותיה, וידא הויא יקראה דקיידשא בריך הויא, בגין דיחודה דצלותא קא מקשר קשרין, ואסגי ברבאן לעילא ותפא.

נו היכלא דא, קיימת נקודה חדא טמייתא, והאי נקודה איה רוחא, לכבלא רוחא אחרא עלאה. וכד שרייא רוחא ברוחא, כדין עאל דא בדא ואיהו חד, ורביקותא חדא. ואטרכיב דא בדא למחיי חד, מהאי אילנא דארכיב דא בדא ואיהו חד, זינא בזיניה. וויא מאן דארכיב זינא בלא זיניה, באינון בני אהרן, דבעו לארכבא אילנא באחרא דלאו איהו זיניה.

ימאן דארכיב זינא בזיניה, יידע לקשרא קשרא בקשורה, היכלא בהיכליה, דרגא בדרגיה, דא אית ליה חולקא בעלם דאתה, כמה דאoki מנא. ועל דא, הא איהו שלימו דכלא. וכד אשקלים